КП(б)У ответим беспрерывными красными хлебными обозами им. XV годовщины Октября

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

ПРОЛЕТАРИЙ

ВСЕУКРАИНСКАЯ РАБОЧАЯ ГАЗЕТА
ОРГАН ЦККП(б)У и ВУСПС

№ 246 (2744) ХАРЬКОВ 27 октября 1932 года X год издания

ОБЕСПЕЧИТЬ АКТИВНЕЙШЕЕ УЧАСТИЕ ПРОФСОЮЗОВ В ХЛЕБОЗАГОТОВКАХ

Все силы шефской помощи—на повышение темпов борьбы за хлеб

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЙ ВЫЗОВ ПРИНЯТ

ПРОФСОЮЗЫ СОРЕВНОВАНИЕМ МОБИЛИЗУЮТ МАССЫ НА ВЫПОЛНЕНИЕ ПЛАНОВ.

ОДЕССА, 25 (По телеграфу). На

ЗВАНИЕ ОБЯЗЫВАЕТ

ИНИЦИАТОР СОРЕВНОВАНИЯ—ХОЗПС ДОЛЖЕН ВЫПОЛНИТЬ ВСЕ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА ПО СОЦВЫЗОВУ КИЕВУ И ОДЕССЕ

Темата за глада в СССР е бил повдигнат по времена на "перестройката" - в края на 1980-те години. От средата на 1990-те години на XX век популярност добива понятието "Гладомор" в смисъл на смърт предизвикана от глада.

Последните данни за точния брой на жертвите на глада в Украйна бяха цитирани в обвинителния акт от присъдата на Апелативния съд на Киев на 13 януари 2010 г. В делото срещу организаторите на масовия глад на територията на СССР, Сталин и други членове на правителството на СССР и на украинския ССР са назовани като главни виновници. (общо обвиненето е срещу 7 души, всеки от които е бил осъден от съда)Общите загуби Гладомора се оценяват на от 4 до7 000 000 души. По оценка направена 2002 г. от съвременни демографи на INED, загиналите от глада в Украински ССР е 4,6 милиона души.

Пикът на глад идва през първата половина на 1933. Според историците, гладът в 1932 г. е резултат от завишените зърни поръчки от страна на Москва.

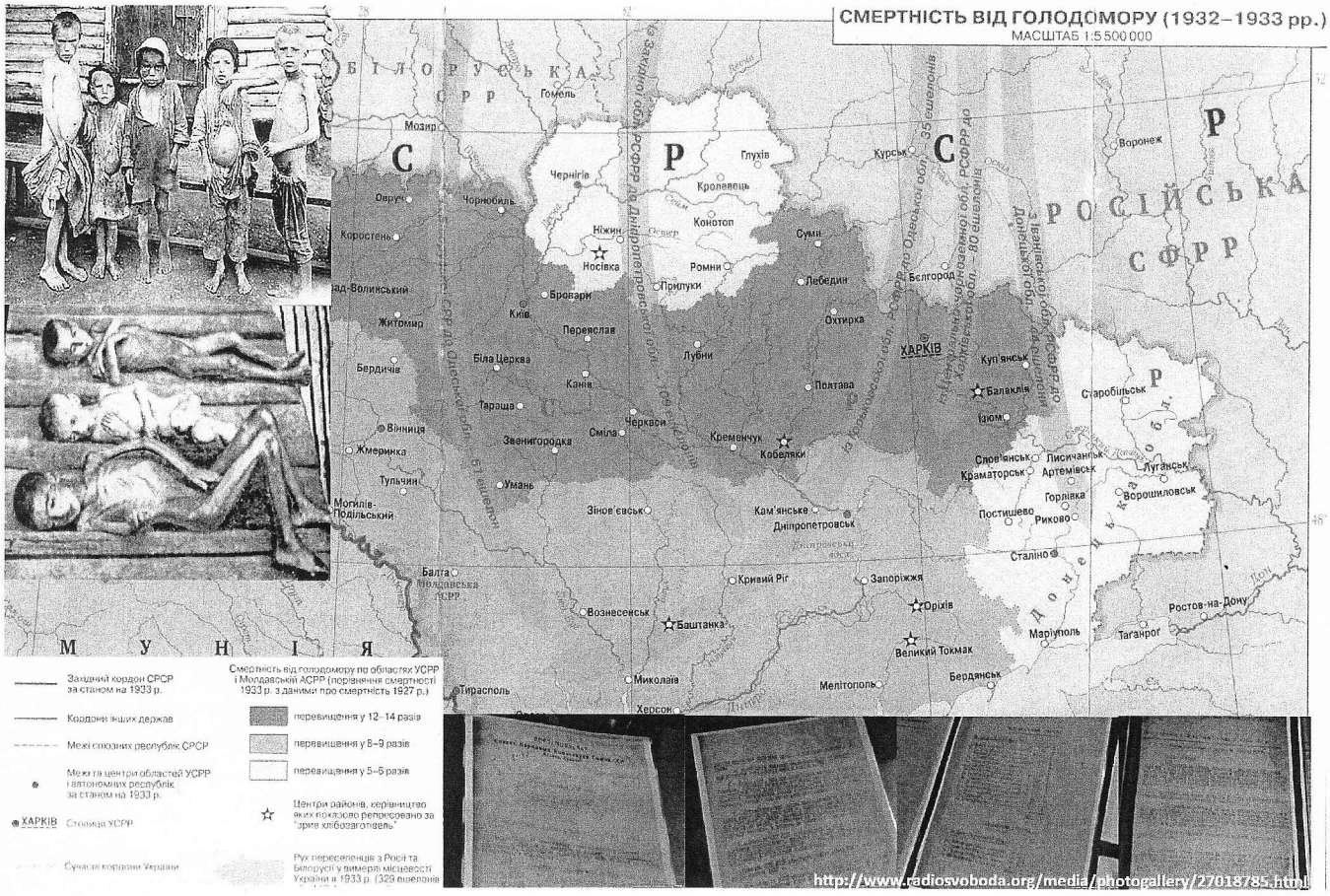

Кладовище в Харкові. Замерзлі трупи українських селян померлих з голоду. 1933 р.

1-ви Март 1984 Сената на САЩ внася в парламента законопроект за създаване на анкетна комисия на Конгреса на САЩ по повод украинския "Голодомор". Призовавайки сенатори да гласуват за законопроекта, конгресмен Д. Рот заяви, че „украинците се унищожават по етнически причини и само защото те са тези, които са". 12 Октомври 1984, Роналд Рейгън подписва закон за създаване на комисия, която да извърши проучване на унищожение на украинците чрез глад за периода 1932-1933.

Така както и да се разпространява информация по целия свят за този геноцид. Така както и да се осигури по-добро запознаване на американската общественост със съветската система и за признаването на ролята на СССР в налагането на "Голодомор" в Украйна

9. Канибализмът

Архитектът на съветската политика на принудителен поръчки зърно е Йосиф Сталин Свидетели разказват за глад, когато отчаяните селяни ядяха телата на мъртвите си деца или съседи.

"Това канибализъм е достигнал лимит, когато съветското правителство ... началото на печатащите плакатите с предупреждението:" Направете си собствени деца - това е варварство ", - пише изследователите Унгарски Агнес и Стивън Варди.

Според някои съобщения, за канибализъм по време на глада е осъждани повече от 2500 души.

Цитати от официални документи
За 2003 г. в архивите на Украйна са намерени 164 наказателни дела срещу лица, осъдени за канибализъм, които са извършени от „Тройка“ на специално заседание на Управителния съвет на ГПУ на Украинската ССР. Големи санкции - ВМСЗ (най-високата мярка за социална защита - смъртното наказание), или 10 години заточение в лагерите. Разпределението по части е: до 40% от случаите арестуваните са от района на Киев, 27% - Харков, 14% - Одеса на 7% - Днепропетровск.

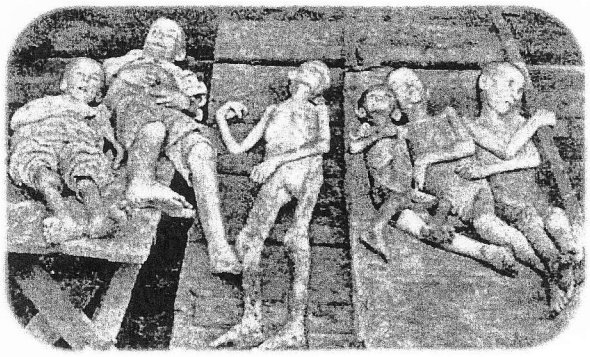

6. Натурални облози
През декември 1932 втора Станислав Косир докладвани на Сталин: "Най-добрият резултат, получен чрез използване натурален облог. За една крава и прасе земеделски производител и сега е още здраво държи.."
При не изпълнение на плана или различни нарушения кофискували домашни животни трайни храни и къщи.

7. Законът "петте житни връхчета"
Сталин предложи нов репресивен закон за защита на държавната собственост.
Законът е предвидено такива нарушения стрелба с конфискация на имущество, и ако смекчаващи обстоятелства - 10 години затвор. На затворниците не са били предмет на амнистията.
За наказателна документ е осигурила популярното име "Закон за пет уши", както е признат за виновен в присвояване на държавна собственост е в действителност, всеки, който без разрешение събира въз основа на колективен полеви ферма няколко връхчета от пшеница.
През първата година на новия закон за него, той е осъден на 150 хиляди души.
Законът е в сила до 1947 г., но пикът на неговата употреба настъпили именно на 1932-33.

Причината за глада и масовата смъртност през 1933 от него в съответствие с това направление основно е посочено:

„-Умишлено подкопаване на украинското селско стопанство чрез принудителна колективизация и конфискация на имуществото на селяните ;
-Нереалистични (силно преувеличени) планове за обществени поръчки за зърно на СССР през 1932 г.;
-Премахване на всички храни в по-голямата част от украинските земеделски производители и изолиране на гладните чрез административни, законодателни и репресивни мерки;
-Въвеждането на системата на паспорт, забрана за пътуване до съседна "добре нахранена" страна (въз основа на Резолюцията на 22 януари, 1933),
-Забрана за внос на продукти от армията. глад облекчение (версия - е изключително малка, предвид само лятото на 1933) в присъствието на нейния капацитет да осигури; (огромни резерви милиони тона, изнесени по време на глад и така нататък)
-Предотвратяване на възможността на чуждестранна хранителни помощи чрез информационна блокада;
-Въвеждане в украинско ръководство на "сатрапи на Сталин," за укрепване на глада“

5. Признаването

Думата "Гладомора" за първи път в печатни произведения на украински имигранти в Канада и Съединените щати през 1978 година. В СССР, а историците допускат само да се говори за "трудностите с храна", но не и за глад.

Из устата на официалния думата партия "Гладомора" се провежда за пръв път през декември 1987 година. Тогава, първият секретар на КПСС Централния комитет Владимир Sherbitsky, говорейки на тържества за отбелязване на 70-годишнината на Съветския съюз, призна 1932-33 глад. Когато по този въпрос започна да се обсъдят по-открито, през 1990 г., на Комунистическата партия на Украйна позволи публикуването на книгата "Глад през 1932-1933 г. в Украйна:. Очите на историците, на езика на документа"

Най-често споменаваня е Закона от 7 август 1932 г. "По отношение на защитата на имуществото на държавни предприятия, колективни ферми и сътрудничеството и укрепване на социалистическата собственост" - така наречения закон за «5 класа» 1932 "От създаването на единна паспортна система за Съветския съюз и задължителната регистрация на паспорти.

КПСС (б) и ЦК на 22-ри Януари 1933 "На предотвратяване на масовото преселение на фермери от Украйна", Разделителна способност на Политбюро на КП (В) U и ЦК СССР на 6ти Декември, 1932, "За въвеждане на някои села злонамерено саботират поръчки на зърното на дъската "- черна дъска. Акт «5 класа» - според запазената кореспонденция на Сталин, който е бил инициатор на това решение, като основната цел на закона - затягането на отговорност за присвояване на държавна и публична собственост, и най-вече на железопътните товарни превози. При разглеждане на решението на Украинската ССР са изрично посочени.

3. География на глада
Повечето украинци са били убити в съвременната Харков, Киев, Полтава, Sumy, Черкаси, Днепропетровск, Житомир, Виница, Чернигов, област Одеса и Молдова, който след това беше част от СССР.
За 81% от жертвите на глада в Украйна са украинци, 4,5% - 1,4%, руски - 1,1% и евреите - поляци. Сред жертвите е имало и много беларуси, българи и унгарци. Изследователите отбелязват, че разпределението на Гладомора жертви по националност съответства на националното разпределение на населението на селските райони на Украйна.

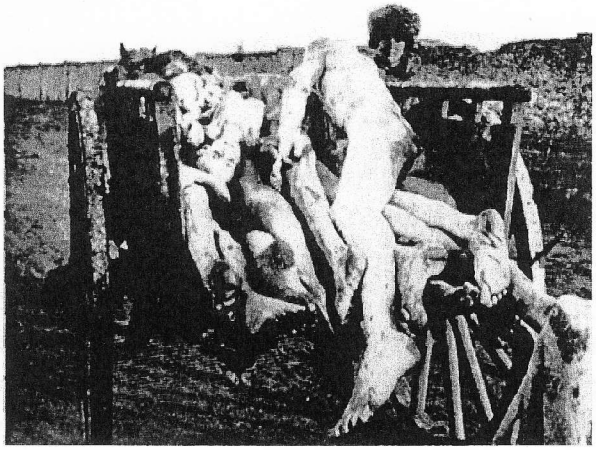

Това не е страна, на управление на държава а парламент. Вместо общ надзор на райони, липсва на спазване на директиви на партия, директивите на ЦК на КПСС и на изискванията на окръжните комитети се говори в ръководните документи на партията. И партия решително е унищожавала физически всички свои противници към които били причислени украинските селяни, като представители на свободолюбивия дух.

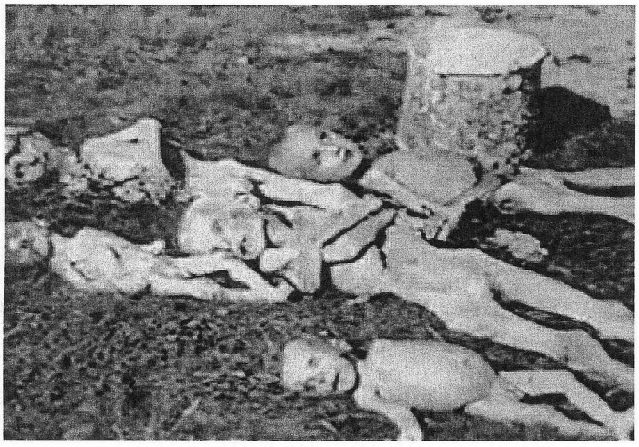

Гладомора признат за геноцид на украинците в 23 държави: Андора, Австралия, Аржентина, Бразилия, Грузия, Еквадор, Естония, Испания, Италия, Канада, Колумбия, Латвия, Литва, Мексико, Парагвай, Перу, Полша, Словакия, САЩ, Унгария, Чехия, Чили както и Ватикана като независима държава.
Резолюцията на Европейския парламент относно Гладомора през 2008 г., наречен "ужасно престъпление срещу украинския народ и човечеството." Документът също така съдържа препратки към Конвенцията на ООН за геноцид.
Както показва проучването на Международния институт на Киев по социология, считано от ноември 2007 г., близо две трети от украинците подкрепят признаването на Гладомора за геноцид на украинския народ

През 1932 г. в Украйна е изпратена специална комисия, оглавявана от Вячеслав Молотов. По негова заповед ако в селата не се открие зърно, се конфискуват цвеклото, картофите, зеленчуците и всяка друга храна.

През декември, същата година е издадено ново нареждане, което въвежда забрана за доставките на стоки и храни за селата, неизпълнили квотите за производство на зърно, както и конфискуването на откритото на място зърно. За налагането на тези разпоредби в селата са изпратени специални „ударни бригади“, като се конфискува зърното, използвано от селяните за собственото им изхранване, както и заделеното семе за посев. Тези мерки, заедно със забраната за пътуванията и въоръжените блокади на украинската граница от войски на НКВД, превръщат украинската провинция в огромен лагер на смъртта. Това е времето, когато украинските селяни ядат котки, кучета, плъхове и мишки. Семействата разменят злато и сребро, за да получат някаква храна от магазините за търговия с чужденци – т. нар. „торгсини”, създадени с цел масова конфискация на домашните ценности.

Днес признаването на геноцида и от страна на България няма да е акт на “русофобия”, а израз на хуманна почит. Признавайки го, и самата Русия ще може да прозре много от трагичния смисъл на собствените си страдания и жертви. И да плати поне моралната част от цената на вечно прогонваното и завръщащо се минало.

Украйна отчаяно се съпротивлява – в годините, непосредствено преди Гладомора, в Украйна избухват над 5 000 стихийни въстания. Но съветската система се оказва по-силна…

Гладомора струва на украинците милиони животи. И това са не само починалите, това са и неродените. Това са онези, които пренесоха традициите през вековете. Това са творците на бъдещите шедьоври, авторите на идеи, архитектите, ръководителите. Можем да преброим броя на жертвите, но никога не ще можем да преброим броя на погубените идеи, мисли, творби.

Понякога изглежда, че чудовищността на тази трагедия е била с една единствена цел – да се парализира способността въпроса „За какво?" да превърне в по-дълбокия „Защо?". Всъщност, наистина защо?

Защо са убити милиони активни, разумни, творчески хора? А тези, които останаха да живеят бяха непрестанно обзети от страх.

Не е важно дали определението на Гладомора в Украйна като геноцид ще бъде изразено в морален, в политически или в правен смисъл. Днес към класическата книга на Робърт Конкуест "Жътва на скръбта" хвърлят огромни масиви от документални доказателства и аналитични паралели внушителен брой публикации.

На първо място това са окончателно разсекретените и публикувани изцяло архиви на ОГПУ/НКВД от времето на Гладомора. В тях всички извършители на масовото убийство на украинския народ фигурират с имената, длъжностите и ролите си на различни по ранг палачи. С бюрократична прецизност те са отбелязвали в таблици пред имената на всички загинали причините за смъртта: "глад", "подпухване от глад", "пълно изтощение". А пред много имена на деца четем сякаш в ужасяваща приказка "заклан/а от людоеди", "убит и изяден от баща си и майка си, впоследствие разстреляни за людоедство".

Ясно се вижда, че в противопоставянето „Руска империя – украинска нация" първата страна печели крайната победа. В края на февруари 1917 г. в Петроград започват масови демонстрации. Полицията е безсилна. А „придворните" полкове Волински и Преображенски отказват да стрелят по обикновените хора. Съвпадение или не – в състава на двата полка доминират украинци. Резултати – на 2 март 1917 Николай II абдикира."Скъсахме въжетата на игото и свалихме царския трон".

Но в контекста на нашата тема, най-важно е това, което се случва по-късно в Украйна. За един месец в Украйна възниква държава. Въпреки, че официално обявяването на независимостта е през ноември 1917, реално тя вече съществува от март 1917. Настава стихийна украинизация на всичко, което е възможно: образование, държавен апарат, армия, индустриален сектор.

А гладът и репресиите покосяват много от живеещите в Украйна българи. Украинските източници определят общия брой на жертвите на около 100 000 души. Българи загиват още при "Първия болшевишки глад" (1921-1923 г.) и в "Големия гладомор". Поименно са известни 1200 сънародници – преки жертви на глада от 1932-1933 г. Българското малцинство е сред "целевите групи" на "втория сталински глад", отново предизвикан изкуствено в Бесарабия и Одеска област през 1946-1947 г.

Независимо от това, болшевиките печелят. Резултатът от тяхната победа е въвеждането на „военен комунизъм“, който на практика е окупационен режим, насочен към изпомпване на храни от Украйна и унищожаване на всички, които са били по някакъв начин активни в годините на независимостта.

Резултатът е мощно въстаническо движение. В най-активните клетки, като в Студения Яр, партизанско движение така и не може да бъде спряно с военни средства – трябвало е да се използват широкомащабни провокации.

Става ясно – още малко и Украйна наистина ще избухне. Системата отстъпва – в икономическата сфера е въведен НЕП (нова икономическа политика). Основната разлика от „военния комунизъм” е във фиксирания данък вместо „излишък” и позволението за поддържане на частни магазини и складове. В културната сфера започва украинизация, резултатът от която е формирането на цяло поколение украински поети, писатели, учени, хуманитаристи от най-висок клас.

Кладовище в Харкові. Замерзлі трупи українських селян померлих з голоду. 1933 р.

Това е съобщението на посолството на Украйна в София, в което дипломатично се премълчава, че София продължава да се прави, че „не знае“ за страшния болшевишки геноцид. И че ако за предишното правителство, с премиер, родом от съветска Украйна, това някак се подразбира като „естествено“ поведение на закърмен с любов към СССР политик, то днес си имаме министър-председател, посветил изборната си победа на конкретна жертва на комунистическия терор – собствения му дядо.

Ето защо предоставям на неговото и на останалите читатели внимание една публикация, в частта й за българските жертви на съветския геноцид, поместена във в. „Дневник“ на 8 септември 2009 г., в която авторът Яни Милачков пита защо ни е „чужд“ гладоморът в Украйна.

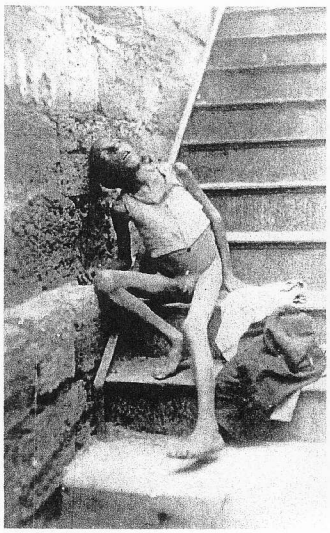

А също – и да създадат институциите от хора, които често имат минимално образование и много наивни представи за реалността.

Украинизацията коренно променя всичко. За няколко години Украйна вече притежава достатъчно образовани и подходящи за формирането и поддържането на институции на всички нива хора. И въпреки членството си в комунистическата партия, тези хора мислят за интересите на Украйна и в културен аспект се определят отделно от Москва. Самата комунистическа партия става причина много млади украинци да си проправят път в кариерата и при това да си останат украинци. А показателите за производстото на селскостопанска продукция ясно демонстрират – Украйна притежава достатъчно хранителни и материални ресурси.

Організація хлібних червоних валок на Валківщині, 1933 р.

Едва след като Украйна придобива своята независимост истината се връща при народа и става негова болка, реквием и същевременно символ на неразрушимост.

Ежегодно в четвъртата събота на ноември в Украйна се отбелязва Денят в памет на жертвите на големите гладове. Голяма стъпка към подобаващото почитане на паметта на жертвите на Гладомора от 1932 – 1933 г. е изграждането на Мемориален комплекс в памет на жертвите на големите гладове в Украйна в Киев.
ЮНЕСКО, Парламентарната Асамблея на ОССЕ и Европейският Парламент одобриха документи за почитането на паметта на жертвите на Гладомора. Светият Престол, а също и законодателните органи на 14 други държави признаха Гладомора за геноцид над украинския народ, а парламентите на още 6 страни приеха документи за почитането на паметта на жертвите на Гладомора. На регионално и муниципално равнище 9 държави по света одобриха 32 решения за признаването на Гладомора като геноцид.

Ето защо през 1929 започват системно да убиват Украйна. Като алтернативна система и като политически факт. Гладоморът е най-важното звено във веригата на политическите репресии, разстрели, изгнание, лишаване от материални ценности и изтребването на конкретни хора. Защото унищожава ресурс.

Баналността е в това, че човек трябва да яде. Съответно, взимайки му най-важния ресурс – хляба – на човека му връзват и ръцете и караката. Взимат го под пълен контрол. Изключват всякаква възможност за самостоятелни действия. Камо ли да става въпрос за опозиция.

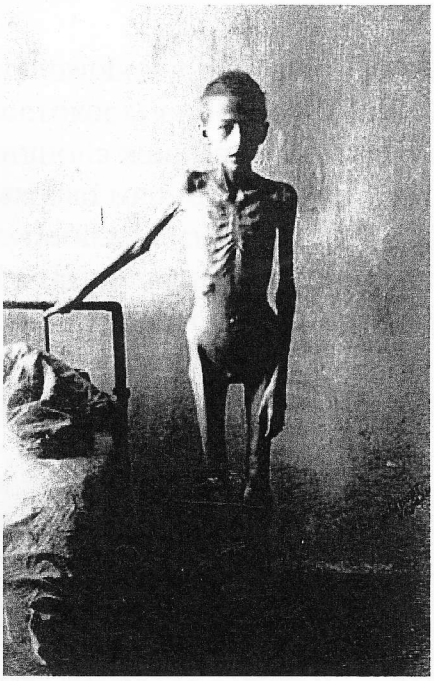

Гладоморът отнема всякакъв материален ресурс. И безнадежно ранява потенциалните „градивни елементи" на бъдещата украинска система – своите жертви. Украйна отчаяно се съпротивлява – в годините непосредствено преди Гладомора се вдигат над 5000 стихийни въстания. Но съветската система се оказва по-силна.

Гладоморът – това е напълно довършване на врага. Врагът, който е толкова опасен, че по-добре да бъде повален на земята, отколкото да се рискува да стъпи на крака.

Затова унищожавали без да се съобразяват с нищо. Страхът е от две неща наведнъж: от алтернативна структура – бидейки тоталитарно общество и от освободително движение – бидейки империя.